

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library, Cor. Pritchard Ave. and M. Winnipeg, Man., Can.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 61.

ВІСНОК, 10. ЧЕРВНЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JUNE 10th, 1924.

№ 61.

VOL. VI.

Югославія, Італія і Греція можуть окупувати Альбанію

ІТАЛІЙСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ ПІДПЛИЛИ ПІД ДУРАЦЦО І Є ПАНАМИ ПОРТУ.

АЛЬБАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ УТВОРИЛИ В СКУТАРІ ТИМЧАСОВЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО.

Італія може розпочати інтервенцію в Альбанії і наново заволодіти цілий Балкан.

ПАРИЖ, 7. червня. — Тут висловлюють побоювання, що Італія може розпочати інтервенцію в Альбанії і наново заволодіти Балкан.

Італійські воєнні кораблі вже підплили так близько до Дураццо, що стоять панами порту. Побоюються, що вони при відповідній нагоді висадять на берег війська, що буде рівнатися цілковитій окупації міста.

Цивільна війна в Альбанії поширилася на цілий край і завяжіть бої йдуть між Ельбасаном і Бератом. Провідник повстанців Різет Шалья утворив в Скутарі тимчасове правительтво.

Побоюються, що цивільна війна ослабить національну відпорність Альбанії і Сербія з півночі, Італія з моря а Греція з півдня знайдуть причини для окупації найближчих аль-

банських територій.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 7-го червня. — Бритійський міністер в Атенх повідомив своє правительтво в Лондоні, що Греція вишле військо до Альбанії для охорони своїх інтересів, як що Сербія сповнить свій намір і займе певну часть Альбанії.

Американський воєнний корабель відплив до Альбанії.

ВАШІНГТОН, 8. червня. — Віцеадмірал Ендрус, командант американської флотії на європейських водах, повідомив вчера департамент маринарки, що воєнний корабель "Bulwer" дістав приказ відплисти до Дураццо в Альбанії, щоби помочи американському міністрови Смитови вдержати комунікацію при помочи радіо і доносити про революційну ситуацію.

ПОВСТАНЦІ В АЛЬБАНІЇ ВІДНОСЯТЬ ДАЛЬШІ ПОБІДИ В БОРОТБІ З УРАДОМ.

Повстанцям помагють селяне і жінки. — В бою перед столицею Тіраною полягло більше як 1,000 людей.

РИМ, 7. червня. — Наспівні тут доносення кажуть, що альбанські повстанці відносять успіхи. Хоч вони не заняли ще столиці Тірани, як було попередно оповіщено, то зате вони заняли Берат, 50 миль на південно, і держать крішко район Скутари, 30 миль на північ.

При занятті головного морського порту Авльони відбулися лише короткі сутички. Це пояснюють в части тим, що правительственні війська є деморалізовані. В наслідок цього сподіються кожної хвилі упадку Тірани, яка є zagrożена з півночі і півдня.

Повстанцям помагють жінки. Селяне дарують до комісарського департаменту візів та інші споживчі речі, а селянські хлопці вступають до повстанчої армії.

ЛОНДОН, 7. червня. — Деша з Атен до "Дейли Експрес" доносить, що на побоевищу перед альбанською столицею Тіраною полягло більше як 1,000 людей. Повстанці ведуть наступ на столицю з розпучливою боротьбою.

БІЛГОРОД, 7. червня. — Доносення зі Скутари подає, що в шістьгодинний бою коло столиці Тірани альбанські повстанці побили правительственні війська. Комунікація з Тіраною зістала перервана.

Кажуть, що в околиці Ельбасан альбанське правительтво концентрує 10,000 війська для операцій проти полудневих повстанців.

Доносять також, що робляться заходи для розпочаття переговорів з повстанцями на півночі.

МЛЯН, Італія, 7. червня. — Сюди доносять, що альбанські повстанці убили в Тірані президента альбанського національного зібрання.

прес" доносить, що на побоевищу перед альбанською столицею Тіраною полягло більше як 1,000 людей. Повстанці ведуть наступ на столицю з розпучливою боротьбою.

БІЛГОРОД, 7. червня. — Доносення зі Скутари подає, що в шістьгодинний бою коло столиці Тірани альбанські повстанці побили правительственні війська. Комунікація з Тіраною зістала перервана.

Кажуть, що в околиці Ельбасан альбанське правительтво концентрує 10,000 війська для операцій проти полудневих повстанців.

Доносять також, що робляться заходи для розпочаття переговорів з повстанцями на півночі.

МЛЯН, Італія, 7. червня. — Сюди доносять, що альбанські повстанці убили в Тірані президента альбанського національного зібрання.

НІМЕЦЬКИЙ РАЙХСТАГ ЗА ПРИНЯТТЯМ ПЛАНУ КОМІСІЇ ЕКСПЕРТІВ.

Робить однак застереження, щоб було дозволено повернути рурським в'язням і засудженим за саботаж.

БЕРЛІН, 7. червня. — 247 голосами до 183 німецький парламент одобрив вчера формально акцію правительтва, яке приняло звіт комісії експертів як базу для полагодження репарацийного питання.

Парламент приняв резолюцію одобрюючи план експертів лише з малими застереженнями, включаючи поворот рурських в'язнів і репарацийі тих, що були прогнані з окупованої території чере саботаж проти франко-бельгійської окупації.

За прийнятою резолюцією голосували середні партії, соці-

лісти і баварська народня партія. Проти резолюції голосували націоналісти і комуністи.

Переслідування комуністів.

БЕРЛІН, 6. червня. — Поліція в Лейпцигу перевела ревізію в редакції комуністичної газети "Зекіше Арбайтер Цайтунг". Прокуратор виставив проти газети обвинувачення о державну зраду за опублікування статті, котра викривала зв'язок райхсверу з фашистами.

БЕРЛІН, 6. червня. — Саксонське правительтво рішило заборонити назначений на 8. червня з'їзд фабричних заводських комітетів в Лейпцигу.

В БУКАРЕШТІ СПОДІЮТЬСЯ РЕЗИГНАЦІЇ РУМУНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА.

Генерал Авереску послухав короля Фердинанда і вивів з Букарешту селянську "армію".

БУКАРЕШТ, 9. червня. — Після реігнації міністра рільництва Константінеску, тут сподіються що години упадку правительтва Братіяну.

Загально вважають, що король Фердинанд поручить генералови Авереску сформувати новий кабинет.

ВІДЕНЬ, 7. червня. — Аероплянами наспівні сюди відомости, які висноують, що властиво зайшло в Румунії в останні дні. Після цих відомостей, селянська "армія" генерала Авереску почала напливати минулого понеділка зі всіх сторін до Букарешту, щоби взяти участь у великій демонстрації проти правительтва Братіяну.

Король Фердинанд закликав ген. Авереску до своєї палати і попросив його, щоби устроїв демонстрацію поза містом, замість пещер королівської палатою, як було плановано.

Ген. Авереску згодився на цей план і вивів на вулицю та приказав своїм сторонникам розійтись спокійно до дому. Зібрана товпа селян була дуже розарована таким приказом і почали підносити крики: "Вперед до королівської палати!" З трудом Авереску стримав селян і в кінці обняв над ними назад контролю.

В добре поінформованих кругах заявляють, що акція Авереску вибила правительтво Братіяну від реігнації, а Букарешт від зворушень. В плані було стріляти на сторонників Авереску, як що вони були би виконали свій оригінальний план. А що правительственні війська складаються по найбільшій часті з селянських молодців, то уважать неправдоподібним, що вони були би стріляли.

Своїм кроком Авереску пропустив, принайменше на якийсь час, всяку нагоду повалити теперішнє правительтво і обняти владу.

ЯПОНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО НА ЧОЛІ З ПРЕМІЄРОМ КІЮРОЮ ЗРЕЗИГНУВАЛО.

Слідуюче правительтво утворить віскавіт Като, бувший премієр підчас вибуху великої війни.

ТОКІО, 9. червня. — Японське правительтво на чолі з премієром Кіюрою зрезигнувало минулої суботи.

Причиною реігнації правительтва є його поражка підчас загальних виборів дня 10. мая. Однак правительтво не уступило: зараз після виборів через те, що провідники політичних партій в парламенті згодилися, щоби кабинет остав при владі до часу офіційного єдствітвування вінчання князя-регента Гірогіта. Це відбулося минулої п'ятниці і кабинет зрезигнував.

Слідуючим премієром буде віскавіт Като, провідник пар-

тії Консейкай, яка є найсильнішою в парламенті. Като був премієром в часі, як вибухла велика війна.

Протестують проти недопущення Японців до Злуч. Держав.

ТОКІО, 7. червня. — Тут відбулося велике віче для запроштування проти виключення Японців від приїзду до Злучених Держав. У вічу взяло участь 25,000 людей.

ТОКІО. — В наслідок ухвалення в Злучених Державах протияпонського іміграційного закону, в Японії шириться рух за бойкотуванням американських товарів.

В НОРВЕГІЇ ЗАСУДЖЕНО НА ВЯЗНИЦЮ 11 КОМУНІСТІВ.

ХРИСТІЯНІЯ, Норвегія, 9. червня. — Одинайцятьох комуністичних провідників, включаючи президента норвежської Партії Праці, засуджено вчера на в'язницю за те, що вони не хотіли ставитися до війська.

Всіх їх запрошено публично стати рекуртантами, однак вони відмовилися це зробити, опираючись на тім, що рекуртану правительством армію уживається проти робітничих юній.

НЕ РОСІЯ, А СОЮЗ РАД. СОЦ. РЕПУБЛИК.

ПАРИЖ, 7. червня. — Французська почтова адміністрація видала повідомлення, в якім заявляє, що зістала повідомлена радянськими почтовими властями, що урядове ім'я їх краю є: "Союз Радянських Соціалістичних Республік", або в скороченню "С.Р.С.Р." З цього треба вносити, що назва "Росія" (в приміненню до цілого Радянського Союзу) більше не існує.

(Таке саме повідомлення від радянських почтових властей отримав також почтовий уряд в Канаді, який свого часу повідомив був про це редакцію "Українських" Робітничих Вістей.)

МІЛІОН КОМУНІСТІВ ВИБОРІВ В ПАРИЖІ І БЕРЛІНІ.

ПАРИЖ, 6. червня. — Підчас виборів до французького парламенту дня 11. мая в Парижі віддано 619,000 комуністичних голосів. Знова підчас німецьких загальних виборів дня 4. мая в Берліні віддано 456,000 комуністичних голосів. Таким робом в столицях двох великих європейських держав віддано підчас виборів один мільон і 75 тисяч комуністичних голосів.

НОВЕ ПОЛІТИЧНЕ БЮРО РОС. КОМ. ПАРТІЇ.

МОСКВА, 6. червня. — До нового Політбюро Рос. Ком. Партії зістали вибрані: Бухарін, Зіновев, Каменев, Ріков, Сталін, Троцький і Томський. Заступниками їх є: Молотов, Калінін, Рудзутак, Держинський, Сокольніков і Фрунзе.

Політбюро (Політичне Бюро) є найвищим і фактичною керівним органом в Р.К.П.

14 МАЙНЕРІВ ЗГІНУЛО ПІД ЧАС ЕКСПЛОЗІЇ.

ВІЛКЕСБЕРІ, Пен., 9. червня. — Підчас експлозії газу в Луміс Майн, що належить до Глен Алден Код Ко. в Гановері, недалеко звідси, найшо смерть 14 майнерів. Сімох інших майнерів зістали ранені.

В МОНТРЕАЛІ АРЕШТОВАНО ЕСПАНСЬКОГО КОНСУЛЯ.

МОНТРЕАЛ, 7. червня. — Тут арештовано єспанського консуля Мігуеля Малюкера за конспірацію здефравдувати канадський цловий уряд через перекардання алькоголю до Канади. Проти цього арештування заложив офіційний протест норвежський консуль А. С. Дін.

СТРАЙК НА ЛОНДОНСЬКИХ ЕЛЕКТРИЧНИХ ЗАЛІЗНИЦЯХ ПОШИРЯЄТЬСЯ.

Комуністична Партія закликає залізничників і інших робітників поспішити на поміч страйкерам.

ЛОНДОН, 8. червня. — Лідар Ейкгорст, секретар неофіційного страйкового комітету, оповістив вчера рано, що страйк на електричних залізницях Лондону є успішніший як був колибудь передтим і може поширитися на інші міста.

Бритійське правительтво утворило комісію, яка має за завдання привести до порозуміння між страйкуючими робітниками і юнійними провідниками, які виступають проти страйку.

Комуністична Партія Великої Британії видала заяву, в якій каже, що робітники надар-

мо старалися вибороти свої домагання через трейд-юнійну машинерію і рішили застрайкувати аж тоді, коли стало очевидним, що урядники національної юнії залізничників не мають наміру розпочинати ніякої акції.

Комуністична Партія витяє цей зростаючий дух бунту серед робітників борючихся проти капіталізму і обіцяє зробити все, що є в її силі, щоби їм помочи. Партія закликає дальше всіх робітників в залізничній індустрії, щоби поспішили на поміч страйкерам, а всіх інших робітників закликає, щоби оказали моральну і фінансову піддержку.

ПОЛЬЩА ВИНУЄ РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ І ЛИТВУ ЗА ПОВСТАННЯ НА "КРЕСАХ".

Литовський премієр Гальванускас каже, що Литва жадає від Польщі звороту Віленщини.

ВАРШАВА, 5. червня. — Литовський премієр Гальванускас заявив в розмові з представниками преси, що литовське правительтво жадає від Польщі звороту Віленщини. Перші кроки в цім напрямі воно розпочіє в Парижі і Лондоні в найближчій часі.

Гальванускас висловлює надію, що нові правительтва в Англії та Франції згодяться на ревізію границь і привернення Вільна до Литви.

ВАРШАВА, 5. червня. — Литовський премієр Гальванускас заявив в розмові з представниками преси, що литовське правительтво жадає від Польщі звороту Віленщини. Перші кроки в цім напрямі воно розпочіє в Парижі і Лондоні в найближчій часі.

Гальванускас висловлює надію, що нові правительтва в Англії та Франції згодяться на ревізію границь і привернення Вільна до Литви.

ВІДКРИТТЯ КОНСУЛЯТУ С.Р.С.Р. В ТУРЕЧЧИНІ.

МОСКВА. — Святочнє відкриття генерального консуляту Союзу Радянських Соціалістичних Республік в Константинополі відбулося в присутности представників міністерства заграничних справ, військових властей, торговельної палати, купецького товариства, тугорських робітничих юній, як також представників італійської, шведської, норвежської, данської і грецької місії, великих банків і преси.

Вивішення червоного прапора Радянських Республік салю-

тувала почетна сторожа. Військова оркестра грає "Інтернаціонал".

Врочиста церемонія викликала велике враження на маси народа, що прийшли подивитися на відкриття радянського консуляту.

МОСКВА, 7. червня. — Торговельна місія С.Р.С.Р. у Відні зорганізувала постійні склади радянських товарів, на котрі є попит на австрійським і сусідних ринках.

Магазини для продажі товарів будуть також отворені.

ДОЛЯ ПОЛІТИЧНОГО ВІЗНЯ У ЛЬВОВІ.

Від ряду місяців сидить у львівській в'язниці при вул. Баторія ред. Антін Чернецький, один із членів головної управи У.С.Д.П. партії, яка після 30-літнього існування під австрійською займанщиною — була розв'язана на приказ польського міністра. А Чернецький є хорий. Лікар др. Панчишин ствердив у недужого запалення легочних вершків і записав пацієнтові відповідне лікарство. Жінка в'язня принесла до в'язничної управи лікарство, але слідчий суддя не дозволив на передачу

лікарства недужому. Він жадає подтвердження рецепти в'язничним лікарем, з тим, що лікарство купить управа в'язниці на кошт в'язня. Лікар рецепту затвердив, жінка А. Чернецького складала у в'язничній канцелярії 11 мільонів мп. на купно лікарства, та не вважаючи на те все — лікарства досі не передано недужому. Ред. А. Чернецький лежить у келії без ліків і без опіки. Рєспереч просьбам не перевезено його до шпиталю, буцім то тому, що й так швидко вийде на волю.

(Трибуна Робітничча.)

ПАЛМЕРА, Сирія, 8. червня. — Подорожники привезли сюди відомости, що в Мезопотамії збунтувалися Курди і щоби здавити повстання, британські авіатори кидали бомби на міста Раманди, Кіркук і Суейманіє, близько турецької границі. Бомбардування з аеропланів втихомирили населення, бодай на який час.

Опізнєння в мозульських переговорах в зв'язку зі справдою границі Іраку зіртувало Курдів, які знаходяться під турець-

ким впливом. При помочи повстання вони надіються примусити Велику Британію полагодити справу границі Іраку в користь Туркія.

СТРАЙК БРОВАРНИХ РОБІТНИКІВ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН, 7. червня. — В Берліні застрайкувало 8,000 броварнянних робітників, які домагаються більшої платні. В наслідок страйку замкнено 28 броварень.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.
Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві виразно зазначити, що бажає звороту свого рукопису на случай його непоміщення та залучити поштовий стемпел на його пересилку.

ЯК РАДЯНЬСЬКА ВЛАДА ВИРІШУЄ НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ.

Як потануючий за стеблянку — вхопилася українська чорна сотня за "жидівську республіку" і розвинула з приводу цього протижидівську погромницьку агітацію. Ми тут зовсім не будемо над цим питанням спинятися, бо чорна сотня сама вже призналася, що вона брехала. На початку писала, що 16 мільйонів десятин землі віддано Жидам на Україні, потім з'їхала на 800 тисяч десятин, тобто зменшила площу на двайцять раз, а тепер пише, що справу "жидівської республіки" на Україні відложено на якийсь час.

Ну, й слава тобі господи! Сир відложений завжди смачний. Але ми все-ж таки погляньмо, як радянська влада вирішує національне питання. Кожному свідомішому робітникові, що читав газети, що знає всесвітню історію, відомо, що бувша царська Росія складалася з народів різних національностей. Царизм всіх їх гнітив національно. Аж прийшла революція і змела з лиця землі царизм і все, що ним смерділо.

Що-ж сталося з тими всіма народами? Де вони поділися? Коли-б читачі української чорнопреси зміли читати і в прочитаному розбиратися, то вони затамили-б собі добре те, що вони дуже часто вичитували навіть в тій пресі новинки, що на землях буйної Росії повстало десятки більших і менших республік.

Такі великі країни, як Україна, Білорусь, Вірменія, Грузія, Азербайджан, Ташкент, Хива, Бухара — це є окремі республіки з власними правительствами. У них лише деякі міністерства спільні — союзна, такі, як закордонних справ. А це тому, що за кордонами свого союзу вони мають спільного ворога.

Але владими ці, великі республіки. Царську Росію заселяли ще різні дрібні народи: Чуваші, Кіргізи, Калмики, Якути, Буряти, Татари, Німці і інші. І радянська влада з тих малих народів створила автономні республіки. Так, навіть з таких відсталіх, як Чуваші й Татари, навіть з таких мандрівних, як Кіргізи й Калмики, створила для того, щоб вони могли вільно розвиватися, створити свою національну культуру, дала їм школи в їх рідній мові і вони мають свої уряди. Розуміється, радянська.

Скажемо, Татари, Чуваші, Кіргізи, Калмики — населення не зайшло і заселяло свої землі з давен-давна. Але Німці, що осялися на невеликій площі над Волгою, це ніщо іншого, як колоністи. Царське правительство складало переважно з Німців, в царській армії великий процент генералів були Німці, то вони й старалися колонізувати Німцями плодючі землі над Волгою і в Полудневій Україні, яких спроваджували з Німеччини. І що-ж, радянська влада буде їх вигонити? Ні. Ті, що були багаті, що стали поміщиками, самі втікли, а тім Німцям — хліборобам, що лишалися, радянська влада дозволила створити власну республіку. О, певно, радянська, а не "демократична".

І чи на цім російське робітництво і селянство неперіло? Навпаки, тільки виграло. Бо колись-ті народи були заїлими ворогами царату за те, що він їх національно гнібив, а тепер радянська влада є в них у великій пошані за те, що дала їм повну національну свободу.

Ніхто з українських тулобох патріотів не заперечить, що на Україні крім українців є ще й інші народи. І коли радянська влада, що саме тепер обговорює питання про забезпечення національним меншостям на Україні вільного розвитку їхньої культури, найде, що в якійсь околиці, чи окрузі переважає населення іншої національності, то дуже можливо, що вона створить з нею автономну республіку в межах Радянської України.

Чи думаєте, що Україна від цього потерпить? Ані трішечки. Хіба Росія потерпіла, що має внутрі автономні республіки? А національне питання в Радянським Союзі ще остаточно не вирішене. Воно ще в процесі вирішування. Ось недавно приданено до Білорусі кілька повітів. І російські чорносотенці скваулять з приводу цього точнісінько так, як українські з приводу неіснуючої "жидівської республіки". Вони кричать: "Большевики роздають "матушку Росію" на право і на ліво".

Але безглузда є говорити, що радянська влада буде звинити з цілої України якусь одну національну меншість (хочби й Жидів) в одне місце і створити з неї окрему республіку.

А ось недавно союзна радянське правительство видало наказ, щоб всі листи з закордонну адресувати не в Росію, але в С.Р.С.Р. Підійти на пошту в Канаді і там вам про це скажуть. Це значить, що Росії нема вже. Росія, що була колись тюрмою народів, вже вмерла. Є Союз Радянських Соціалістичних Республік! В той Союз входять: Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка (Р.Р.Ф.С.Р.), Українська Радянська Соціалістична Республіка (У.С.Р.Р.), Білоруська Радянська Соціалістична Республіка (Б.Р.С.Р.), Федерація Казахських Радянських Соціалістичних Республік і т. д. і т. д.

Ось як пролетаріат, трудове селянство і їх радянська влада вирішує національне питання. Це повинні собі записати на своїм тупім лобі чорносотенці всіх національностей.

Ми знаємо, як петлюрівська влада вирішувала національне питання. Жидівськими погромами в Проскурові, Козятині, Жмеринці. А в склад своїх міністерств брала Жидів-багачів.

А радянська влада метє огненною мітлою багачів всіх національностей однаково, а трудовим масам дає повну свободу розвиватися політично, економічно і національно.

Волинсьць.

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одніока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається лише за твої гроші і інших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється поміччю, лише від тебе. Тому принаймні передплату і скільки зможеш на пресовий фонд, а цим сповниши свій найголовніший обов'язок!

ВІДПОВІДЬ ЖОВТООБЛАКІТНИКАМ.

(Лист тов. І. Ю. Кулика до редакції "Укр. Роб. Вістей".)

Монреал, Кве., 4 червня 1924
До Редакції "Українських Робітничих Вістей".

Шановні Товариші!
Дуже прошу вмістити у Вашій щільній газеті оці мої рядки.

Емігрантські жовтооблакітні органи вимагають від мене, щоб я спростував писанину невідомого мені добродія Волощина в нью-Йоркській "Укр. Громаді". Я вважаю, що органи, які відмовляються вміщувати мої відповіді (як це зробив "Укр. Голос" супроти мого листа в справі Чилчара), — такі органи не мають жадного права ставити мені подібні вимоги.

Та мимо того — на що-ж саме відповідати? На закиди, що я ходив у соляному капелюсі й кожусі без рукава? Чи може на те, що розстрілював власноручно по 106 душ на добу? Та хто-ж може поважно ставитись до цього фантастичного белетристичного твору нещасної людини, до цієї гарячково-безглуздої бредни хорого маяка? Щоб оцінювати подібні нісенітничі треба бути спеціалістом в психічних хворобах, а це до мого фаху не належить.

Та й на які факти про мене, що їх даєся-б перевірити, покликаться бідолаха-Волошин? Хіба на один, що на другий день по розстрілі у "Червоній Правді" червонів список 106 імен розстріляних, з додатком, що "Совлада і далше буде те саме робити з тими, хто постане в уяві читачів. Бо зайвий раз доводить, що крім безглуздої, фантастичної брехні закордонна жовтооблакіт не має інших засобів для боротьби проти пролетарської диктатури.

Прийміть, товариші, мої запевнення в пошані до Вас, і подяку за вміщення мого листа.

І. Ю. Кулик.

УКРАЇНСЬКА СПРАВА НА СОЙМОВІЙ ТРИБУНІ.

(Кореспонденція Ю. Тютюнника до "У. Р. В.")

Пригадує собі випадок з виборчої кампанії на Волині під час передвиборчої агітації. Зібралася громада. Слухали промовців. А говорило багато агентів різних партій та угруповань. Поза всім боротьба йшла по одній яскравій лінії — чия Волинь? Українська чи польська? Як відомо, українці входили в склад більшої національної меншості вкупі з Білорусами, Жидами й Німцями. Польські агітатори рішуче скористалися спадщиною "союзу руського народу" — антисемітизмом.

— Добрі люди — репетувє пастовцеві — добрі люди! А знаєте ви, що до більшої національної меншості належать Жиди — вороги християнської держави Польщі? Жиди то є тейкий люд, що лише руйнує держави, а не будує. Не віддавайте голосів Жидам і їхнім наймитам, що в близьокі. Вибирайте до союму послів зі стороништва людового — "Пяст".

На всі боки вихваляв своє сторонництво агітатор "Пяста". Громада слухала мовчки. Нарешті тріюмфуючий промовець сходить (зіскакує) з перекинутої дівки, а з десяток людей сумнівної професії яляють в долоні, кричучи: "Нех же Пяст!" Ніби все гаразд було для пастовця.

На дівку виліз дядько. Подивився навколо і почав: — Громадо! Всяке себе хвалить. І той поганій і той хрибкій, а лише я гарний... А хіба можна знати, хто з них бреше, а хто правду каже? Як ось такі бреше, коли не всі разом... Громада регочеться співучаючо.

— Ми мусимо своєю головою — говорить дядько — доходити, що і як нам робити. От пан тільки що говорив, що в близьокі національних меншостей самі Жиди та їхні наймити, що вони польську державу зруйнують... Чи то нас обходить... Навколо села мятки польського пана і в ціло-

колективів треба бути обережним, як ніде.

Може є можливим, спільне співжиття, отих двох колективів — українського та польського під дахом нинішньої "демократичної" Польщі? Може в якійсь небудь спосіб треба шукати компромісу? Бо рішення — руйнувати є крайнім рішенням.

Поляки на українських землях є пануючою класою і разом з тим пануючою нацією. Ціаком природно, вони не бажать приступити зі своєї позиції пануючих. Навпаки, вони ту позицію всіма способами намагаються зміцнити, намагаються йти вперед, бо на місці не може залишитися той, хто раз виринув по шляху імперіалізму. Нинішній стан справ на східних "кресах" польські володарі всіх кольорів уважають грізним. Варто перегля-

ПОПІВСТВО І НАЦІОНАЛ-РЕВОЛЮЦІОНЕРИ.

(Від нашого власного кореспондента.)

Наші "націонал-революціонери" (коли можна ще їх так звати), що купчаться коло львівської "Заграві", велими спонтанічески заборонеш графиня-митрополита Шептицького правити по Т. Шевченку паннахиди. В нотатці ч. 9. "Заграві" вони всовівають Шептицького: "Ти-ж, мовляв, князю української церкви, дозволяй унійським помаховати православного лікаря, Івана Липу... То чому-ж заборонеш відправляти парастаси по р. б. Тарасові?"

Подібне "всовісування" нагадує кухаря з байки Крилова, що вичитував нотації котів, які йти в печено з курчатки.

Треба бути великим дурнем, щоб всовічувати політичною кота — Шептицького. Та дурнів — не сіють і не орють... Шевченко — не якийсь там православний Липа... Шевченко — символ революції!

Заборонили пани-шляхта Шевченківські концерти, декції та взагалі свята. "Князь церкви" заборонив і паннахиди.

Шептицький — рамя-об-рамя йде з нашими гнобителями! Він ще й випередив їх! І має рацію, коли заборонив молитися за Шевченка; бо моленья тее закоисує навіть оспалдх до чину.

Та хай хтось не думає, що православні поли краше. Вони — ще й дурніші. Коли Шептицький, вертаючись у свою Rzeze Rosyit-u, вступив "дурка", удаючи хирного ще й великого мученика, — то православні "архипастіри" люблязо цідувають з лихами-паннами. Недавно відбувалася врочиста присяга наших православних архієреїв на вірність Польщі. На тій параді, після снів мириніна-католика польського міністра: "віддавайте боже — богови, а кесареве — кесареві", архієрей з radoшів аж у долоні плескали!

І канонічність церковна теж дотримана! Тоді як зроду-віку православний піп не присягає, лише вистарчало "ієрейського слова", — тут-же самі архієрей присягають перед світською особою, ще й католиком, ворогом православія, От вам і канони!

Наші "націонал-революціонери" знають вочу владу попів, одначе за всяку ціну хочуть поробити попів патріотами-націоналістами. "Слуги божі" харкають націонал-революціонерам у пику... А ті — лиш отруться та вихваляють перед темнішим братом своїх "владик" і "князів церкви". Раби-лакузи! Дарма вже, що й "націонал-революціонери", вони не можуть не плазувати й перед попихачем княси визискувачів, що віками нас гнобित.

Щоби схарактеризувати "патріотизм" князя української церкви, наведемо уривок із книжки "Як судили Мирослава Січинського".

"Предсідник Трибуналу С. Пиндуд: Прешій, вам відомо, що руський списокот, який чей дабе про національну справу руську, осуджує ваш чин... Обладований М. Січинський: Се розумію так, що церковна власть все йшла з тими, хто має власть

ЧИЯ ПРАВДА?

"Укр. Роб. Вісті" не раз писали ще з 1922 році, що життя бідоного фермера не лише чим бідоного робітника, а "Укр. Голос" писав, що це не правда. Він писав, що кожний фермер краше дин за робітника, бо має землю, кукурудзу, корови, свині, курви, гуси... однім словом фермер — господар, а робітник — наймит. Отже куди наймитові до господаря. А відак знов в 1923 р. "Укр. Голос" потрапив напів-напів, що Українці в Канаді лише готі. Значить нема ні наймитів, ні господарів, а є тільки готі. Поіраїздим, значить, готі до Канади, подоробувалися матків, ще й сміють тут готіворити, тоді як повинні сидіти тихо а не рипатися, хоч би з них дерла по сім шпір, а слухали, як за них будуть готіворити панки з "Укр. Голоса".

Але ось прийшов вже в 1924-ий рік і готі банкротують. Фермери отрачють свої землі, худобу за догги, таксі і податки і з господарств стають жебраками. Скаржилися мені фермерів, коли я привіз до них нових передплатаців "Укр. Роб. Вістей". Вони й корови ніпочому, кругом біда. А "народна газета", "Укр. Голос", хоч би слово написала про це горе фермерів. Вона зупила свою голову "жидівською республікою", греко-православною церквою, Червоним Хрестом, Назаруковим бондами, каже як їх купувати, але ні слова про те, за що їх купувати і хто їх гроші зверне. То знову чиняться галаси польської місії в Монреалі, а нарешті почала лягати українських робітників і фермерів за те, що вони протестують проти наслідств польської шляхти в Галичині.

Отже, що це за "народна газета"? Доки вона буде дурити нас, товариші фермери? За що вона нас має? Таж переняті "Укр. Роб. Вісті" від початку їх існування! Не те, про що вони писали — чи не сталося так, як вони писали? Все до найменшої дрібнички. А що сталося з всім тим, про що писав "Укр. Голос"? Де його герой Петлюра? Пропадає польський шляхти! Де галицька армія? Зогинла в польських таборах та згинувла марно на степу України, коли ті, яких хвалив "Укр. Голос", кидали нею від Ани до Каляфи. Що тепер робитися з недобитими той армії на Чехлах, куди їх запроторив Петлюршин? Чехи вигонять з свого краю, а Польки не пускають до Галичини. А де Назарук і ті тисячі доларів, що він зібрав в Канаді? Хто їх одержав і що з ними зробив? Міністри проиніли в відецьких кавярнях.

Оже проти всего того "Укр. Роб. Вістей" писали і перестерігали і так сталося. Тому нашим обов'язком є передплачувати і читати "Укр. Роб. Вістей", а "Укр. Голос" хай читають ті, яким він служить, а це Петлюра, Петрушевич і їх міністри. Коли я переконався, що тільки "Укр. Роб. Вістей" є дійсно тою газетою, що пише правду і боронить білих фермерів і робітників перед ріжними галасами, і коли "Укр. Роб. Вістей" дали поляк за новим передплатацівом, я без ніяких почав працювати за "Укр. Роб. Вістей" і придбав їм одиначку нових передплатаців: чотирох фермерів і сімох робітників.

Я на цім місці скажаю шпур подяку всім новим передплатацівам і вірю, що вони будуть вдоволені "Укр. Роб. Вістей" і ніколи не перестануть їх читати і передплачувати, але будуть від себе приднувати їм нових передплатаців. Памятайте товариші про науку нашого великого вождя і учителя Леніна. Він жив для нас і казав працюючим учитися так довго, щоб і кухарка уміла правити державою. А учитися ми можемо тільки з робітничої преси і літератури і в чисто робітничих та фермерських організаціях. А ми мусимо учитися як правити державою, бо поки будуть нею правити пани, доти нам буде тяжко жити.

Ще пару слів на закінчення. Товариші робітники й фермери! Визнаю нас всіх від океану аж до океану, поміж бідоного безрукого калі Матвієві Мішаківі викунти його хату від міської ради. Його відвоза о поміч була пошлезна за "Укр. Роб. Вістей". Він працював в Канаді 24 роки, страив руку і не був в силі залізати через 4 роки податку. Його вдоволює 12 миль, що місто хату продало. Всього податку є \$300.00. Сам він вже має 54 роки, а жінка слава на ривітмізм і четверо дітей дуже біди. Поможіть йому, товариші, скраїсть його тяжке життя. Гроші для него посилайте на адресу "Українських Робітничих Вістей".

Петро Юр.

"Укр. Роб. Вістей", не одніока українська газета в Канаді, що виходить три рази на тиждень. Нехай буде вона в кожній хаті робітника і фермера!

Кожний класово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу газету

The WORKER
Офіційний орган Комуністичної Партії Канади.
Передплата на рік вносіть \$2.00, на піркі \$1.00.
Зашліть передплату таки ще нині!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg,
95 King St., East,
Toronto, Ont.

Повідомяємо наших читачів, що з слідуєчого числа "Укр. Роб. Вістей" починаємо друкувати продовження цікавого оповідання М. Ірчана "Карпатська ніч", яке було перерване в маю.

Слідить за кожним числом, бо шкода пропустити таке цікаве оповідання. Це продовження в дійсності є другою частиною оповідання і творить окрему цілість.

М. Луцкевич.
Харків, 16 мая 1924 р.

КАРПАТЬСЬКА НІЧ.
Повідомяємо наших читачів, що з слідуєчого числа "Укр. Роб. Вістей" починаємо друкувати продовження цікавого оповідання М. Ірчана "Карпатська ніч", яке було перерване в маю.

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

МОЄ СЛОВО ДО ТРУДЯЩИХ ФАРМЕРІВ.

VIII.

В останній часті я сказав, що нероби беруть процент від своїх довгів — себ-то від паперових нотів, якими зобов'язуються заплатити тому, хто ними викажеться (себ-то Вам та мені) дійсні гроші, якіми в Канаді є золото.

Питання тепер, чи **золото є дійсні гроші**, коли паперові банкноти — отже звичайні кредитні значки — не є дійсні гроші.

Закі **дамо** собі відповідь на це питання, приглянемося ще трохи, як банки тими паперовими грішми орудують.

Я писав, що ми, закладаючи банк, дістанемо привілей висувати свої гроші і що ті гроші можемо позичити на проценти та брати від ошадних людей заощаджені гроші в депозит. Значить, ми ніяких дійсних грошей своїх не мали і не потребуємо мати, аби брати проценти.

Приходить тов. Степанович до нашого банку і хоче позичити 500 дол. Гаразд, ми знаємо продуктивну спосібність тов. Степановича, позичаємо йому тих 500 дол., але він не бере "кеш", бо він винен до штору за гроші \$100.00, до бучера \$50.00, кумови Іванови \$150.00 і до компанії за люмбер \$200.00.

Ми, яко услужливі банкіри, годимося в його імені ці суми отрим чотиром вітерелям заплатити, а позаяк всі вони теж "діають" з нашим банком, значить мають свої рахунки з нами, то ми лише кредитуємо в наших книжках грошенюки \$100.00, бучеру \$50.00, Іванови \$150.00 і люмбер-компанії \$200.00.

Значить, ми ніяких грошей з банку не видавали ні тов. Степановичеві, ні його вітерелям, а ціла ця нібито грошева трансакція передалася лише відповідним записанням в книжках. Значить, тих \$500.00, які тов. Степанович позичив, є й на далі у нашій шухляді.

Приходить фармер, тов. Григорович, і хоче позичити 500 дол. Ми і йому позичаємо, бо знаємо його продуктивну спосібність. Він дає нам свій нот, так як і т. Степанович мусив дати, на 8 процент. Він таксамо винен до шапи за живинку \$240.00, за плуга \$160.00, а лише \$100.00 хоче "кеш", щоб післати рату за "сіп'яра". Ми радімо йому купити у нас банківий дрефт, себ-то банківий паперовий переказ на 100 дол. так, що і цих сто дол. "кеш" ми не потребуємо випускати з рук.

Відтак приходять фармер Ковалевич і теж позичає 500 дол. на заплату моргечу. І від него беремо нот на 8%, і йому не даємо "кеш", лиш великодушно годимося "переслати

самі" тих 500 дол. до моргечової компанії, значить дамо знов свій "дрейфт", а гроші як були у нас в касі (в сейфі), так і позостають і завтра, як не нині, знов їх комусь в той самий спосіб "визичаємо" на нот на 8%.

Виходить таке, що ми одні і ті самі 500 дол. позичили аж чотиром костюмерам: Степановичеві, Григоровичеві, Ковалевичеві і ще там кому, отже чотири особи завинили нам по 500 дол., себ-то \$2,000.00 і від цих \$2,000.00 ми рахуємо 8 процент це є 160 дол. на рік.

Ба, але завтра та сама історія повторюється. Позавтра знов, позавтра теж. Через якийсь тиждень ми позичили в той спосіб тих п'ятьсот доларів так, що нам винні ріжні особи 10 тисяч доларів за тиждень нашого бизнесування, отже сам процент за рік від тих 500 дол. вийде 800 дол. і 500 дол. далі у нашій касі.

Наколи-б зайшла потреба видати комусь "кеш", ми можемо це легко і без найменшого клопоту зробити, бо звичайно "кеш" вертається протягом кількох днів до нас назад. А ось, фармер тов. Нікольський привіз фіру пшениці і доставив з елеватора збіжжівний чек, йде до нашого банку змінити його і бере 40 дол. "кеш". Тих сорок дол. він видає в шторах, в коваля за острення леміша і вони зістають в нашій місці. Йому або лишились з тої суми квадрата бо й ні.

На завтра шторник і коваль роблять депозит, себ-то несуть гроші зароблені чи вторговані: вчора до банку на депозит і в цей спосіб ми дістаємо їх назад.

Бачите отже, товариші, що в оцей спосіб можна позичати і позичати і ще раз та ще раз ті самі гроші позичати на 8%.

Коліб зрахувати тепер всі такі позички, які були зроблені тільки на папері, а в дійсності ніхто ніяких грошей не бачив, так виростає така величезна сума, від якої можна і вмерти. А коли подумати, що від кожної визичуваної суми платити наш брат процент, то смерть готова!

Для Канади не маю статистики, але знаю, що, приміром, у Злучених Державах люде називали в той спосіб 40 біліонів доларів підчас, коли всіх кредитних значків і лавнічків монети нема там лише 4 і чверть біліона.

Я певний що в Канаді сто разів гірше, що у нас нема ані одного біліона кредитних значків та лавнічків монети разом взятих, а довгів бриває з 10 біліонів. Питання тепер, як це можливе, аби чоловік, який має лише 100 дол. маєтку в грошах, міг визичити другим

десять тисяч. Правда, що для звичайного смертельника це не можливе? Ну, а от для банкірів можливе! Для них можливе мати довги і ті свої довги нам позичити, по **десять раз ті самі**, тай брати за кожним разом 8, 9 або й 10 процент.

І де наші голови? Де розум? Покрутило нам і тільки, бо якби не покрутило, то ми-бось той розум мали і не позволили-б зграї неробів таке нас визичувати.

Яка рада тепер? Кожний, хто хоче вирватись з цього визичку, старайся зрозуміти, що гроші, аби бути грішми, мусять мати вартість, що паперові гроші "не мають" тієї вартости, о скільки вони оперті на золоті, бо якби кожний жаждав золоту за папером, так у цілій світі ледви чи найдеться його стільки, аби це зробити. Далше, що і золото не має сталої вартости, лише зміню, залежну від скількості, в якій його добули і залежно від запотребування на золоті виробі.

В рещті, що одиновою вартістю є праця і продукт праці та земля, яка уможливує працю і продукування і що лише ті три речі, або бодай одна з них, можуть бути підставою для грошей, себ-то для паперових банкнотів (цертифікатів) і що лише такі гроші можуть бути дійсними грішми тоді, коли нарід через своє народне правительство, заведе такі гроші і дасть їм право платити ними довги і податки, і такі гроші мають бути до старчунів потребуємим за кожне вироблення їх, а в жаднім разі не вище 2%.

Тому кожний читай про гроші і познавай їх функцію. Раз ми розуміємо і заведемо такі народні гроші оперті на продуктивній спосібности всего народа, нероби не будуть могли дерти проценти і подвоювати, що 10 літ довгів. Тоді, скажу навіть, можна-б без революції зробити революцію — завести інший лад через оподаткування 100% всего накопиченого майна.

Тоді кожний буде міг полатити свої довги і розгосподаритись, бо уряд не буде стягати і ховати гроші так, як це тепер нероби практикують, лише буде тільки грошей, кілько дійсно потрібно до здорового ведення нашого економічного життя.

Тепер нероби умисно тримають коротко грошей, аби їх не було в обгу, аби той, кому їх потрібно, конше позичав і платив відсотки.

Не істинно, лише відсотками нероби багатіють. Знаю, яка була 100 літ тому назад, така є і тепер і така буде за тисячу літ, але процент, о цей зїдає нас, бо за 10 літ правдою істину.

Процент, це той середник, яким нероби володіють масами працюючих.

Відберім від них привілей побирати відсоток від безвартісних паперців, створім свої народні гроші, оперті на нашій власній здібности до старчати продукти, а визичимо-сь від їх панування.

Що дажемо легше зробити ніж перевести успішно революцію.

Спитаєте: а що-ж з довгами? державними, провинційними, муниципальними і особистими? Іже біліони, імже нїсть числа?

Які-ж ви, Товариші, навіні з якими довгами? Прецінь банкіри нам винні, а не ми їм. Винні нам золоті. Ми на це маємо їх писемні посвідки в формі їх банківих нотів, званих помилково грішми. Хай сучі діти платять тоді, а не сходятя, бумом заразу та до роботи, хай відроблять, от що!

Скажете, як-же зі судом, котрому ви винні? Він такий чорнороб, як і ми. Гаразд, йому звернемо державними грішми, які чи то позичимо, чи дістанемо за продукти.

Вірю, що багато з вас похитає недобролюбиво головою, голатою ці, які беруть справу критично, і скаже, щось той білд Данило не тее... прецінь банкір мусів в якийсь спосіб ті дрефти — один до сіп'яра, другий до моргечової компанії, поповнити.

Гаразд, хлопці. Я бажав-би від серця, аби ви так критично розбирали мою писанину і ставили мені в "У.Р.В." сотки питань. Вірю, що тов. Редактор дасть місяця. Це було-б доказом, що умієте думати і критично це розбирати, а тимчасом я відповім.

Банкір поповнює ті дрефти. Діється це так: Приміром, ця моргечова компанія є у Вінніпегу а сіп'ярський земельний офіс в Келгарі.

І у Вінніпегу і в Келгарі хтось має зобов'язання платити до Едмонтону. Він теж поповнює ці зобов'язання банківим дрефтом. Отже, як з Едмонтону йдуть дрефти на банки у Вінніпег і Келгарі, так з цих двох йдуть дрефти до Едмонтону і ці трансакції вирівнюють майже кожного дня. Звичайно, банки блянсують їх тижнево і доперва при кінці року, як є яка ріжниця, вирівнюють срібною монетою або домініяльними одини дво-доларовими нотами.

Держава з державою вирівнює золотом або товарами.

Ану, хто-ще яке питання ставити? Дід Данило готов відповісти на все.

Данило Плужак.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ми, що чому не постараетеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите ім приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "У.Р.В."

ФАРМЕРИ ЛУЧАТЬСЯ З РОБІТНИКАМИ.

Сведен, Алта.

В Сведен, Алта, існує т-во ім. І. Франка. Довгий час про него ніхто не знав, бо воно було невідоме. Але є товариство незалежне, то про него ніхто не знає, бо воно існує тільки само за себе. Азе 18-го т-во ім. І. Франка прийняло статут Ст. Укр. Роб. Дів і тепер про його існування будуть знати робітники і фармери. Справа злукі зі Ст. Укр. Роб. Дів дає декі патріоти в нашій товаристві, але декі патріоти, що ми хочемо віддати свій будинок до Вінніпегу. Аргументація гуляєнка, бо нашого будинку в Вінніпегу не потрібно і ніхто його до Вінніпегу не постане. Коли ми думимося зі Ст. У.Р.Д., то воно є по цілій Канаді, а тепер його філія буде і в Сведен. А будинку його не виплатити тугити до Вінніпегу. Коли ми в 1915—1917 роках примушено були возити своє збіжжя аж до Бегрива чи до Мондер (за 50 або 60 миль), бо у нас не було ще залізничні, чи це дуже нам поплазувалося? А до Вінніпегу сотки миль. Вагаці дурні аргументи. А наша організація потрібна не тільки вінніпегським робітникам, але всім організованим робітникам і фармерам. Наша злукі з ними найбільше потрібна нам самим, якщо ми хочемо краще розвиватись. Бо будучи незалежними, ми будемо легати нерухомі і не поступимо вперед на прозивному полі. Так само як один фармер без другого не може бути, так ми не можемо бути без допомоги наших братів організацій. Тому, що наша організація була до цього часу незалежною, то й користі вона нам не зробила. Бо у нас брак відповідних людей, а допомогти ніхто не хотів, бо між незалежні. За цілий час спромогалися запитати до своїх місцевости на 18 мая т. Свідерського, який нам багато допоміг розробити в деяких справах. Тепер ми прийняло Ст. У.Р.Д. стали філією і будемо мати право користати з неї і сподіваємся допомогти в різних наших справах.

Ми тепер будемо на сторінках нашого газети переписувати всі всі робітничі і фармерські організації, які будуть нашіми приятелями і будуть нашіми приятелями підуть і інші фармерські товариства.

Я визнаю всіх фармерів Алберти, щоби запросили до своїх місцевости т. Свідерського. Коли у нашій місцевости є організація, він дасть вам вказівки, коли нема, то він допоможе вам її організувати. Лучшим, товариші фармери, разом з робітниками!

Фармер.

ДАВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НА СВОЮ ГОЛОВУ.

Смоки Лейк, Алта.

Майже кожного тижня читаю в ріжних газетах дописи зі Смоки Лейк. Є дописи правдиві і неправдиві. Ось недавно в одній едмонтонській газеті вивчат я дещо про українських учителів в Смоки Лейк. В тім дописі наводилося на С. Поповича за те, що він попередно написав правдивий допис в той самій газеті. Завидуючи йому, що він поперва методично, плідно і глибоко гогось про "українських дітях", не розуміє роботи, вальєть те, що інші будували. Помістивши цей допис, газета замиле лавно тов. думку собі, що він не дуже спішиє з пресовим фондом, коли в Смоки Лейк привіз від той газети панок за милостію. Але-ж, бо С. Попович перший писав на пресовий фонд. Ага, вже знаю: не тому, що С. Попович фармер, а та газета служить панам, хоч казляється, що вона хоче бути фармерам на услугу. Ой панки, панки, задлеко ви забули. Вас ще ділько мав в Смоки Лейк, а може й в Канаді, як С. Попович старався тут дещо зробити на освітній полі серед фармерів. Шо він послав своїх дітей до методичської школи, то яка ріжниця між нею а публічною? Учуть однаково як там, так і тут, а його дітям дай милість ходити. І хоч його діти не учаться в українських школах, то "Народні Дім" в деклямаціях далеко краще визнають за тих, яких вчать українські учителі. Та й в наші країне успівають. Вони є гарно вивчені і нехай не стірають "фармерскими" в "Народні Дім" і не

Організаційний рух серед фармерів.

Сведен, Алта.

Днів 18 мая загострило до нашій місцевости, Сведен, організатор від Зіт. Окр. Ком. Ст. Укр. Роб. Дів тов. Свідерський.

Тов. П. Стелямашук в коротких словах пояснив присутнім, яких було спорє число, щя прибути т. Свідерського і завізав присутніх до андероу председателя і секретаря зборів. На председателя вибрано тов. Т. Хотора, який попросив тов. Свідерського до слова.

Тов. Свідерський в своїй ширій і приступній дво-годинній промові старався вказати в чім корись діяч терешнього нашого фармерського походження і в який спосіб його полішити. А тим способом є організація, бо поодинокі ми нічого не в силі зробити. Тов. Свідерський закликав, щоби фармери організувалися і злучилися разом в одну загальну робітничо-фармерську організацію. Ми повинні ужитись в наших ворітках, бо вони виступають спільними діями там, де розходяться о їхні інтереси. А одночасно вони стараться нас розєднати, вмовляючи в фармерів, що причиною їхнього недостатку є робітничтво, а робітникам говорять наоборот. Тов. Свідерський навів декілька фактів — хтв в дійсности є той, що забравє зиски з працюючих, як фармерів так і робітників. Статистичний звіт вказує, що котра добре знала коваля Свідт, котр лиза з фармерів тугне зиски, за один рік потрафила зробити \$21,800.00 чистого доходу. І куди-ж тут говорити, що робітник є причиною фармерських недостатків? Коли-б фармер діставав хтв в часті більше за своєї продукції з того, що робітник мусить за них платити, то було-б лише пів біди. Знову статистика про індустрію вугал вказує, що за минулий рік в Канаді випродукувано вугал на 153 мільони доларів, з него робітники і вгагали всі кошати продукції забрали лиш 41 мільон, а рещта, себто 112 мільонів лишилася в кишенях вузелих баронів. Одне робітнику по більшій часті, хоч не про всі можна сказати, аде зрозуміли, хто є їх визичувачем і знають, що фармер робітника, ані робітник фармера не визнає, але вони обидва мають спільного визичувача.

Отже сїлдоме робітничтво простягає до нас своєю дружиною руку і ми, фармери, повинні піти ім на стріку і спільними силами боритись проти спільного ворога. Бо лиш діти він сильний, доки ми, працюючі, між собою розбиті. Ча, щоби яке не було ріжниця між обома визичувачами стороницинами, себто фармерами і робітниками.

Тов. Стелямашук завізав присутніх, що заложили жертви на дальшу подорож т. Свідерського, бо ми своїх організаторів мусимо самі підтримувати. Присутні зложили \$4.75, а з кати товариство визнало \$25.25, що зробило разом \$100.00. І на тім председатель закрив збори. Присутні вступили гарно вразжени. Відтак т. Свідерський мав коротку промову до женшин, бо і їх було спорє число на жіночій сесії, яку ролю жінка грає в суспільстві і як повинні жінки боритись і працювати на рівні з мушчинами за поліпшення діля працюючих і тим самим добитись рівних прав і стати на рівні з мушч. зборів.

М. Галчин, секретар зборів.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Одинючий часник в Злучених Державах, який в дійсности заступає інтерес працюючого люду. Виходить кожного дня окрім державних свят.

Обов'язком кожного українського робітника є стати передплатником цього часника. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політичну наукову статті, розвідки, дописи і т. п.

Передплата на рік \$9.00.

Письміть сейчас на салуочку адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 East 11th Street New York, N. Y.

ПІД ПОЛЬЩЕЮ.

(Від нашого кореспондента з Західної України.)

(Продовження.)

І конституція сучасної відновленої Польщі не вийшла вповні в життя. На її українських землях вона зовсім не має примінення. Тут править всецладно безглядна самовлада польських адміністраційних чиновників, залежних тільки в малій мірі від варшавського уряду, за те вповні від мішанської класи всеполяків, або як їх а часі останніх соймових виборів стали називати "Хісна". Класа ця наслідила по шляхті всі уряди на українських землях, починаючи з найвищих, а кінаючи на найнижчих, має в варшавському соймі разом з представниками польських куркулів, Пастів,

більшість і через те безпосередній вплив на керму цілої держави. Політична ідеологія цієї класи стремить до виключного польського національного характеру держави з виключенням т. ав. національних меньшостей, які присуджені на насильну польонізацію. Знищення своєрідної національної окремішності прилученнях до Польщі Українців, Білорусів та Литовців ведеться польським державним апаратом, якого керма, як сказано, спочиває в руках непрямириних ворогів всякої польської стихії в межах рїчесполітї, всеполяків. На землях мешканців цих

ми на загибель присудженими народами не обов'язують ніякі інші закони, як тільки драконські карні закони, перебрані Польщею від Австрії і російського царяту. (Польща не має ще досі одностайних законів для всіх своїх країн а користється цивільними і карними законами давних держав, яким польські країни після розбору підчинилися.) Для польських горажох цих країн мають примінення навіть найпримітивніші горажохські свободи. Це вніняття анід всяких прав стрічається на кожному кроці політичного і культурного життя польських народів. Виконавчі органи державної влади мають тут по просту за завдання неухванення всіх законів відносно до національних меньшостей та безважидне ипнення цих останніх по рещті всепольської рації стану. Вони не сміють

жуться навіть закрити беззаконности свого поведєння та влягати його в якінебудь позирні форми, а з явним цинізмом ще й глазузуть з польських законів, як що на них покликується. Яркий та характерний доказ топтання конституційних польських законів польським державним службовцям, як о дні з тисячків, наводимо ініцієнт, що мав місце у Львові дня 9. грудня 1923 року. У.С.Д.П. (Українська Соціял Демократична Партія), яка істнує ще з часів Австрії, як легальна політична партія українського робітничтва та селянства, відбувала в цему діні засідання свого управи. Підчас засідання верталася поліція до льокалі і стала домагається від кільканайцятьох присутніх їх докази особисті тотожности. Один з присутніх там робітничих посів, покликуєчися на 108 ар-

тикулу конституції, яким забезпечено горажохам право зборів і заснування товариств, зажадав від поліційного урядовця оправдання його беззаконного домагання. На це одержав він коротку, але прорештує відповідь: "Сховайте собі конституцію до кишені". Цей висказ заключає в собі характеристику цілої системи адміністрації, якою править Польща над своїми національними меньшостями. На українських землях, що дісталися на основі рижського договору і на основі антантського рішення з 14. марта 1923 року під Польщу, правують коаліції, як вгазали всі горажохські права заусупендовані, значить їх не виконують на землях польської місцевости населення. Немає здається в Європі другої буржуазної держави, за винятком може боярської Румунії, в якій би не рес-

селення Східної Галичини відчувало діявочо ріжницю давної австрійської а теперішньої польської займанщини. Хотий якою гнєтучою була австрійська конституція з австрійським жандармом, то все-ж таки стодала вона своїми свободами без порівняння вище чим теперішня конституція людової, демократичної Польщі. І як що дається ця остання в знаки цілому непольському населенню то найбільш гнєтучо відчуває її українське робітничтво і селянство. У.С.Д.П., як одинока політична партія цих суспільних шарів, має за час останньої політичної своєї діяльности під польським терором жахливі картини своєї тернистої історії.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

Вінніпегські укр. робітники і робітничі придбали в місяці маю свої пресі \$2,139.66.

ВІД МАРСЬКОГО ПРЕСОВОГО КОМІТЕТУ В ВІННІПЕГУ.

Майська кампанія допомоги "Українським Робітничим Вістям" і "Робітничим Вістям" в Вінніпегу закінчилась. Всі товариші і товаришки, члени робітничих організацій, що містяться при Укр. Робітничому Домі, щиро і заохочували працювати в користь своєї преси, про що свідчать наслідки кампанії. Майський Комітет, який разом з закінченням цієї кампанії закінчив своє існування, складає щиро подяку всім аматорам і товаришам, що збирали пресовий фонд, привносили передатки, жертвували на розіграшу рив, а зокрема складали подяку всім аматорам, аматоркам і режисерам Драмури, співачкам і музикантам, які та й дріб'язкам, що не ждали своєї преси в місяці маю для користі робітничої преси.

Майський Комітет.

ВІСЛІД МАРСЬКОЇ КАМПАНИЇ ДЛЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ" І "РОБІТНИЧІ" В ВІННІПЕГУ.

3 представлень і концертів	\$941.21
3 розіграші ривів 28. маю	452.25
3 забави дня 31. маю	49.70
Передплата на "У.Р.В."	376.50
Передплата на "У.Р.В."	181.60
Передплата на "Робітничі"	116.80
Прес. фонд на "Робітничі"	21.89
Разом	\$2,139.66

ЖЕРТВИ ЗЛОЖЕНІ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД НА КОНЦЕРТІ 4. МАЯ.

Головний Заряд Р.З.Т.	\$50.00
Центр. Ком. Секції Жінок Роб.	30.00
Відаві Жінок-Робітниць	25.00
Відаві У.С. К.П.К.	25.00
Відаві Р.З.Т.	10.00
Н. Бідуляк	20.00
Ю. Юлічак	5.00
М. Штутальський	5.00
Д. Лобай	5.00
І. Навіняський	5.00
С. Василіна	5.00
М. Попович	5.00
Д. Х.	5.00
І. Магда Губенська	5.00
І. К. Стожарки	5.00
Іван Гагаляк	4.00
Іван Назорук	2.00
Андрій Богоніч	2.00
А. Хома	2.00
В. Гаско	2.00
І. Вишнівак	1.50
А. Бідуляк	1.00
С. Хвалібога	1.00
М. Дерій	1.00
С. Амбросяк	1.00
В. Рудко	1.00
М. Харчина	1.00
Іван Савич	1.00
К. Гавришак	1.00
Д. Ковчун	1.00
Г. Бобесок	1.00
М. Строчі	1.00
Д. Дригилка	1.00
А. Галок	1.00
Н. Матеичук	1.00
Дм. Комарницький	1.00
Л. Білоярнич	1.00
Марія Мохорук	1.00
Міра	1.00
Т. Пилипас	1.00
Товариш	1.00
О. Ф. Роний	1.00
С. Михайлюк	1.00
К. Г. Гавришак	1.00
Василь Левницький	1.00
Фішук	1.00
Антон Думний	1.00
К. Новчук	1.00
Василь Писко	1.00
Іван Палажук	1.00
І. Гавришак	1.00
С. Костинюк	1.00
Іва Когут	1.00
Іва Когут	1.00
Фред Горобек	1.00
І. Слободян	1.00
Т. Богонос	1.00
І. Соколов	1.00
І. Гушка	1.00
Т. Кузьницький	1.00
М. Німціонич	1.00
Т. П.	50
М. Нагорняк	50
А. Хвалібога	50
К. Мардасова	50
І. Гадай	50
І. Гавришак	50
Т-ка Паньків	50
А. Новак	50
Д. Качор	50
Н. Р.	25
В. Войтко	25
С. Вальчук	25
С. Галан	25
В. Демчук	25
Т-ка М. Романішина	25
Е. Степанюк	25
Н. Н.	15
Оля Федак	11
К. Веселовська	10
Безіменних	95
Разом	\$267.06

П. Вітровець	25
Разом	\$12.00
Тов. М. Бобовський зібрав на листу ч. 73 на передплату "У.Р.В." \$10.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Укр. Роб. Пекарня, 626 Стела ул.	\$5.00
Др. Г. Новак	5.00
Емпаер Друг Ко.	5.00
Годліні і Кайгерман	5.00
М. Бобовський	3.00
О. Будник	3.00
Др. Н. Митячук	1.00
Т. Білоус	1.00
Кімель і Гордон	1.00
Гр. Блаук	50
Сиротайн, Н.	50
Разом	\$30.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
А. Бобовська	\$2.00
Василь Шпют	1.00
Вайт Крос Друг	50
Разом	\$3.50
Тов. Я. Томачек зібрав на листу ч. 56 на передплату "У.Р.В." \$28.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Я. Томачек	\$1.00
Н. Ткачук	1.00
М. Семенюк	1.00
М. Бандурка	1.00
Н. Кофалюк	1.00
Разом	\$5.00
Тов. І. Гадай зібрав на товариський забаві на листу ч. 143 на прес. фонд "Укр. Роб. Вістей":	
Д. Гадай	\$2.00
М. Бідуляк	2.00
М. Бідуляк	1.00
П. Длаур	1.00
А. Мулярський	1.00
І. Баган	1.00
А. Злоцький	1.00
А. Дудар	1.00
І. Гадай	75
П. Галабійський	50
В. Левницький	50
М. Гаврон	50
Г. Крутьський	50
Г. Корман	50
Павло Ольховський	50
І. Голюб	50
Зібрано на весільній забаві в хаті т. П. Дудара:	
П. Моляський	\$1.30
Том Гаврон	1.00
Н. Слободян	50
П. Калінін	25
Разом	\$17.30
На пресовий фонд "Робітничі":	
Д. Гадай	\$1.00
Ф. Пасичник	50
Разом	\$1.50
Тов. Г. Злазний зібрав на листу ч. 50 на передплату "У.Р.В." \$8.00, на передплату "Робітничі" \$1.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Г. Злазний	\$1.00
Іван Лютин	1.00
А. Воробьов	50
Н. Борелькевич	50
Н. Федак	50
Іван Гновоїч	50
В. Великий	50
Д. Гновоїч	50
Ф. Козак	25
Г. Цапак	50
П. Навроцький	35
Г. Булак	25
Павлина Злата	25
Ст. Медвідь	25
Г. Хмара	25
Разом	\$7.35
Т-ка Анна Хвалібога зібрала на листу ч. 122 на передплату "У.Р.В." \$16.00, на передплату "Робітничі" \$1.00, на пресовий фонд "У.Р.В.":	
С. Хвалібога	50
Петро Волошин	50
Разом	\$1.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
А. Хвалібога	50
Г. Савіна	50
Ірина Орнаровська	50
Разом	\$1.50
Тов. Т. Тимофійчук зібрав на листу ч. 44 на передплату "У.Р.В." \$9.00, на передплату "Робітничі" \$2.30. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Вайт Крос Друг	50
Антон Натюк	50
С. Галан	50
Т. Тимофійчук	50
Разом	\$1.50
На пресовий фонд "Робітничі":	
М. Тимофійчук	50
Антон Натюк	50
К. Довган	50
Вайт Крос Друг	25
Разом	\$1.75
Тов. І. Пастух зібрав на листу ч. 153 на передплату "У.Р.В." \$8.00, на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Яким Данілевич	\$1.00
В. Болдариук	1.00
Гр. Романовський	50
П. Цибальський	50
Ф. Козак	50
М. Вербіцький	25
Ю. Кондршин	25
М. Койнер	25
Разом	\$4.25
Тов. С. Галан зібрав на листу ч. 85 на передплату "Робітничі" \$1.90. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Степан Остапович	50 ц.

Тов. Ю. Стасини зібрав на листу ч. 173 на пресовий фонд "У.Р.В.":	
П. Воробель	\$1.00
А. Перог	25
М. Папка	25
А. Дубік	25
П. Стюла	25
І. Нельський	10
Фельдман	10
Вінер	10
Бжезницький	10
Кома	10
Разом	\$2.50
Тов. Н. Остафійчук зібрав на листу ч. 89 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На листу ч. 89 на пресовий фонд "У.Р.В.":	
Н. Смітх	35
І. Лавченко	25
П. Остафійчук	25
Разом	\$85
На пресовий фонд "Робітничі":	
Тов. М. Пилипас зібрав на листу ч. 22 на пресовий фонд "У.Р.В.":	
Т. Пилипас	50
М. Пилипас	50
Разом	\$1.00
Т-ка Настя Ухач зібрала на листу ч. 112 на передплату "Робітничі" \$4.50. На пресовий фонд "Робітничі":	
Настя Ухач	50
Марія Ухач	25
Разом	\$75
Т-ка Анна Пастернак зібрала на листу ч. 115 на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Марія Длаур	\$1.00
Яндоха Папай	1.00
Василь Пастернак	1.00
Іван Сенків	50
Разом	\$3.50
Т-ка Ева Степанюк зібрала на листу ч. 185 на передплату "Робітничі" \$3.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
С. Степанюк	\$1.00
Д. Буковський	50
Д. Буковський	50
Василь Спак	25
Разом	\$2.00
Т-ка Гаяля Бойко зібрала на листу ч. 103 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Гаяля Бойко	50
Д. Бойко	50
Г. Миськів	50
Разом	\$1.50
Тов. М. Комаровський зібрав на листу ч. 43 на передплату "У.Р.В." \$12.00. На передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
П. Занік	\$2.00
М. Комаровський	1.00
П. Вальчинич	50
Разом	\$3.50
Тов. А. Сеншин зібрав на листу ч. 58 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На передплату "Робітничі" \$1.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
А. Сеншин	\$1.00
Ф. Ішук	25
Разом	\$1.25
Тов. Ів. Петрушка зібрав на листу ч. 25 на передплату "Робітничі" \$2.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Іван Петрушка	50
А. Петрушка	50
І. К.	25
Разом	\$1.25
Тов. А. Лушак зібрав на листу ч. 41 на передплату "У.Р.В." \$6.00. На передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
А. Лушак	50
Разом	\$1.25
Тов. П. Поворозник зібрав на листу ч. 25 на передплату "У.Р.В." \$6.00. На передплату "Робітничі" \$3.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
П. Поворозник	\$1.00
П. Трус	50
Разом	\$1.50
Тов. К. Г. Гавришак зібрав на листу ч. 87 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
К. Г. Гавришак	\$1.00
Н. Романюк	1.00
Разом	\$2.00
Тов. В. Левницький зібрав на листу ч. 34 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Гр. Корман	\$1.00
І. Ботан	1.00
В. Левницький	1.00
С. Миларик	50
К. Мулярський	50
С. Н.	50
Д. Чорницький	50
Разом	\$6.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
Тов. Н. Мельник зібрав на листу ч. 18 на передплату "У.Р.В." \$5.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Н. Мельник	50
Ліна Судюка	50
Разом	\$1.00

Т-ка А. Бідуляк збрала на листу ч. 163 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Н. А. Бідуляк	\$10.00
П. А. Бідуляк	2.00
П. В. Борунський	1.00
Т-ка Шейн	25
Стір	10
Разом	\$13.35
На пресовий фонд "Робітничі":	
Бессі Новичка	\$1.00
А. Юрчак	25
Разом	\$1.25
Тов. Іван Дука зібрав на листу ч. 529 на передплату "У.Р.В." \$5.00, на передплату "Робітничі" \$6.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
І. Дука	\$1.00
М. Смерчинський	50
Разом	\$1.50
На пресовий фонд "Робітничі":	
І. Дука	50
А. Яворська	50
Разом	\$1.00
Т-ка Марія Кузик збрала на листу ч. 134 на передплату "Робітничі" \$9.50. На пресовий фонд "Робітничі":	
Марія Кузик	\$1.00
В. Кузик	5.00
Разом	\$6.00
Тов. П. Пивтораківський зібрав на листу ч. 142 на пресовий фонд "У.Р.В.":	
П. Пивтораківський	\$1.00
Г. Павлюк	50
А. Галок	50
Разом	\$2.00
Тов. Ф. Ухач зібрав на листу ч. 32 на передплату "У.Р.В." \$4.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Ф. Ухач	\$1.00
І. Скібинський	50
Разом	\$1.50
Т-ка Ольга Андрусик збрала на листу ч. 135 на передплату "У.Р.В." \$4.00, на передплату "Робітничі" \$3.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Волаодимир Андрусик	\$1.00
Геня Когут	1.00
Разом	\$2.00
Тов. В. Панчук зібрав на листу ч. 70 на передплату "У.Р.В." \$7.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Н. Н.	\$8.00
В. Панчук	2.00
Іван Барський	50
Л. С. Сандерс	25
Разом	\$10.75
Тов. Ізко Губенський зібрав на листу ч. 23 на пресовий фонд "Робітничі":	
Д. Барановський	\$1.00
Т-ка М. Губенська	1.00
І. Губенський	75
Т-ка В. Сивак	25
Разом	\$3.00
На пресовий фонд "У.Р.В.":	
І. Губенський	75
Разом	\$1.00
Тов. І. Гагаляк зібрав на листу ч. 20 на передплату "У.Р.В." \$4.00, на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
І. Гагаляк	\$1.00
С. Стояк	35
Разом	\$1.35
На пресовий фонд "У.Р.В.":	
І. Гагаляк	50
Разом	\$1.00
Тов. Василь Чайковський зібрав на листу ч. 15 на передплату "У.Р.В." \$8.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Василь Чайковський	\$1.00
Н. Ткачинич	50
М. Чайковська	50
Разом	\$2.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
М. Чайковська	50
Разом	\$2.00
Т-ка Гаяля Бойд збрала на листу ч. 54 на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Гаяля Бойд	75 ц.
На пресовий фонд "Робітничі":	
Гаяля Бойд	25 ц.
Разом	\$1.00
Тов. Т. Байлак зібрав на листу ч. 33 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Тов. М. Янчик зібрав на листу ч. 88 на пресовий фонд "У.Р.В.":	
М. Янчик	50
Білий	50
К. Конарський	50
П. Сохницький	25
Д. Ошнчук	25
Неграмотний	25
І. Буячек	25
Разом	\$2.50
Тов. Ф. Мончаковський зібрав на листу ч. 65 на передплату "У.Р.В." \$6.00, на передплату "Робітничі" \$2.40. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
К. Мончаковська	\$1.00
Ф. Мончаковський	1.00
П. Шафранський	25
Разом	\$2.25
Тов. М. Законич зібрав на листу ч. 80 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
М. Законич	50
Ліна Судюка	50
Петро Гармаций	50
Разом	\$1.00

Тов. М. Гавришак зібрав на листу ч. 152 на передплату "У.Р.В." \$4.00, на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
М. Гавришак	\$2.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
Л. Гавришак	50
Разом	\$6.00
Тов. М. Кашак зібрав на листу ч. 81 на передплату "У.Р.В." \$2.00. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
М. Кашак	\$5.00
Петро Хришко	1.00
Разом	\$3.75
Т-ка Маруся Хомяк збрала на листу ч. 108 на передплату "У.Р.В." \$6.00, на передплату "Робітничі" \$1.50. На пресовий фонд "У.Р.В.":	
Адам Добрянський	\$1.00
Іван Хомяк	1.00
Разом	\$2.00
На пресовий фонд "Робітничі":	
Катерина Добрянська	\$1.00
Разом	\$1